Тісно.
Чорна, як мармур, ніч.
Не тісно лише в польоті.
Стогнуть жінки і кричать півні.
Кіт, мов білий глечик, на плоті.

Весна, як повстання, прийшла сюди.
Заплескали крила ангелів п’яних.
Мов куля крізь душу, крапля святої води
До самих себе кличе тумани.

Гнізда сумні. Журавлиний крик.
Самі журавлі золоті, як листя.
Святе і просте щось, до чого звик
За років тридцять чи, може, триста.

Зірки падучої шрам золотий,
Невидимі нерви вітру.
Кам’янобаба Мавка, Лукаш худий,
На все готовий за ту ж "півлітру".

Пузата провінція.
Пихатий центр.
Сліпий скрипалик на перехресті
Пісню продасть за хліба цент.
Курва стоїть.
До болю себе запестить.

Яблуні юні ось-ось зацвітуть.
Розцвітати важче, ніж засинати.
Весна.
Підіймається навіть ртуть.
Тісно навіть літати.
(5 квітня 2005 р.)